

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, Aprilis' 1-sőjén, 1825.

Nagy Britannia.

Mi módon változzanak a' világon az idők vagy inkább a' körülállások, 's miként változtassák ezek az emberi gondolkodás' módját, nem lehet ennek egy elevenebb példáját találni, mint most az Anglusoknak az Irlandusok eránt való magokviselésében. Szépen kifejeztetik ez a' Londoni Morning Herald nevű Ujságban, Márcz. 14-dik napján egy levélben, a' mellyet ő valamely Irlandus ujságból vett és nyomtatott ki, chez pedig Londonból valamely Levelezője írta: — „

„Azok a' felső házbéli vetekedések, így szoll a' levélíró, mellyek abban a' Dublini Egyesületnek elnyomtatására nézve az utóbbi ülésben előfordultak, mindenektől felettebb való elragadtatással olvastatnak. Az ezen tárgyat illető törvényjavallat ugyan, mint már tudva van, mind három felolvasatásokon által esett, hanem a' vetekedések nem is annyira ezen törvényjavallatot, mint inkább magát a' Catholikusok' felszabadittatását illető fő tárgyat érdeklették. Hogy a' törvényjavallat megerössítettik, mint hogy ezt a' Ministerek nyilván kívánták, ezt előre fellehetett tenni: hanem egyéb eránt az egész vetekedés úgy folyt, hogy minden jót lehetett belőlle a' Catholikusokra nézve kihozni. Lord Liverpool (kiről tudjuk hogy a' Catholikusok' felszabadittatását Ministerségének kezdetétől fogva mostanig mindenkor ellenzette), most nagyon szeliden, egyenességgel és kinyílt szívűséggel beszélt. Semmi motkolódás', semmi sze-

mélyes szurkálódás' nyomai nem vétettek benne észre, a' milyenekhez a' csekély elmélet, mikor fontos és meggyőző bizonyító eszközök' dolgában fogyatkozások van, folyamodni szoktak. Eleintén nagy engedelmességgel szollott ezen Dublini Egyesületről is; megesmerte, hogy ezen Egyesület valóban előmozdithatta a' Catholikusok' felszabadulásának munkáját, a' melly ennek fő célja volt; megadta az Egyesület' tagjai közzül sokaknak, hogy valóságos jó gondolkodású emberek legyenek: hanem végezetre azt is kimondotta; hogy valamint minden egyéb e'-féle Egyesületeknek ártalmas következtései szoktak lenni, úgy ennek is lehetnek 's vagynak is általában, és ő ennek megtiltatását is csak ennyiben sürgeti. —

„A' Lord Harrowby' beszéde is éppen olly békességes csendes és megnyugtató volt, mint az előbbeni Orátore az ő Ministertársáé. Különös megjegyzést érdemel ezen ülésre nézve az, hogy az egész vetekedés alatt senkitől egy szó se hallatott, melly a' Catholikusok' felszabadulását ellenzette volna. Ezen nagy változáshoz való reménység tehát naponként erőssödik.

„A' nélkül, hogy a' politikai mozgásoknak körülállásaira kiboesálkozzak, annyit el nem mulathatok megjegyezni, hogy Ministériumunknak az a' része, melly a' Catholikusok' kívánságának megadására hajlandóságot mutat (és én mondhatom hogy ez, abban a' leghatalmasabb rész), tökéletesen oda céloz, hogy a' Catholikusokra nézve ezen könnyebbséget olly

kielégítővé és kiterjedté tegye, mint csak lehetséges. Úgy látszik, hogy ezen rész a' valóságos böltsesség' reguláji szerint intézte-el 's intézi folytatában ezt a' nagy következő munkát. Ezen embereink által látták azt, hogy ezen felszabadulásnak legnagyobb beese abba' fog állani, hogy az Irlandus nemzet megengesztelődjék, 's az Országglószék'eránt haládatossággal 's büzgő és hajlandó indulattal teljek-bé, 's ezen célznak elérhetésére nézve iparkodnak teljes erővel azon, hogy tökéletes resultattummal bíró felszabadulást eszközöljenek-ki.

Különös öröömre szolgál hogy elmondhatom, hogy név szerint Plunkett úr (az Irlandiára nézve lévő Királyi Prokurátor) az ezen tárgyra nézve eddig elé fordult minden vetekedéselben, a' megengesztelődésnek és szelidségnek oly lelkét mutatta-ki, melynek lehetetlen volt örömmel és mély megilletődéssel való következőségének nem lenni: Az Irlandiából ide (Londonba) küldetett Catholikus Deputatusok is, azon nagy jótétemenyre nézve, melynek Irlandia, mint reménlem, nem soká birtokába fog jutni, hasonló kinyílt szívűséggel és egyenességgel viselték magokat. Ha ezen nagy munka, mint én nem csak reménlem hanem teljesen hiszem, valamelly fontos akadályra schol se fog találni, ez, Angliának minden eddig való triumphusaira koronát fog feltenni, 's a' IV-dik György Országlásának halhatatlan dicsőségére fog szolgálni.

„Az a' Biztosság, melyet a' felső ház a' maga tagjai között Irlandia' állapötjának megvizsgálására 's megfontolására ki-nevezett, megállapodás nélkül folytatja elkezdett munkáját. Az itt lévő Irlandiai Deputatusok között a' nevezetesebbek, melynek O-Connel, O-Gorman, és Shiel, többire jelen vagynak benne. Márcz. 13-kán Shiel kérdezte-ki a' Biztosság, a' ki magános foglatosságaira nézve nem

soká vissza fog térni hazájába. Előkor azért nem O-Connel volt jelen, hogy valamelly nagy vendégségben kellett jelen lennie, a' mely bizonyos Irlandiai intézetnek elősegítettésére nézve adtatott, 's a' melyre ő előre el-lévén hívatatva, magát elígerte vala. Az itt említett vendégségben, melyről még eddig igen keveset olvastunk a' közönséges levelekben, nagyon sokuragságok 's egyéb elékelő emberek voltak jelen.

„O-Connel urat, ma fogja a' Visgáldó Biztosság ki kérdezni, a' mely neki előre oly sok dolgot adott, hogy most egy üres szempillantatja sincs. Ezen Irlandiát illető visgáldás nagy munka és nagy resultatumai fognak lenni. Semmit el nem mellőznek, el nem titkolnak; mindent elő vesznek, megfontolnak.

„Halljuk, hogy egyebek között ezen tárgy is fenn forgott a' visgáldásokban, hogy a' Catholikusok az Irlandiai Bankónak Kormányozásából kiszorittatva vagnak. A' törvények szerint ezen hivatalnak folytatására a' Catholikusok eddig is alkalmasok lehettek, 's ehez nékielt annyival nagyobb jussok is lett volna, hogy Dublinban a' Nagykereskedés nagyobbára a' Catholikusok' birtokában van; melyre nézve nékielt felettebb ártalmas és káros az ezen hivatalból való kizárattatás; valamint hogy általjában is nagyon káros dollog az, hogy eddig becsületes, magokat jó bíró, 's értelmes emberek, személyes sőt elmondhatjuk hogy nem egyenes indító okokra nézve oly hivatalokból is kizárattattak, a' melyeknek viselésére, a' törvények szerint jussok lett volna, 's a' melyekre ők a' magok érdemeik 's állapotjuk szerint méltók is léttek volna. Ha igaz a' mit hallottam, a' Biztosságot nagyon is megillették egy bizonyoságnak vallástetelei, a' kit ezen Biztosság éppen ezen tárgyeránt kikérdezett. Mi minden órán várjuk Irlandiából az ide érkezendő Püspököket.

Ezen nagy tiszteletű embereknek a jelenlévő szempillantásban való itt-létek nagyon kívánatos jelenés fog Ienni, a melyet az itt lévő Irlandus Deputátusok szívszakadva várnak.

„Azt mondják, hogy Minister Liverpool, kinek gondolkodása módja négy esztendőlnék lefolyta alatt a Catholikusok felszabadittatására nézve nagyon megváltozott s kiszélesedett, kinyilatkoztatta, hogy ha az ezen felszabadulást, émián cipatiót, illető törvényjavallat az alsó házban a három felolvastatáson által eshetik, a Ministerek egyáltalában nem fogják annak ellené szegezni magokat. Valóban minden mostan folyamatban lévő dolgoknak állapotja olyan, hogy teljesen reménlenünk engedi azt, hogy az okosság szava végzetre meg fog halgattatni, és Irlandia megnyeri a maga igasságos kívánságait.

„Morális lehetetlenség az, hogy minelutánna az alsó ház k magára vélekedését illy nyilvánosságosan kimondotta; minelutánna a Protestánsok részéről majd semmi ellentállás-nem látszik, minelutánna az Országló Monárkhának gondolkodása módját így esmerjük, minelutánna majd minden szép talentumokkal bíró embereink, a kik Parlamentumunknak felső házát s Királyunk Kabinétjét, ékesítik, az okosságnak és egyenességnek a nap sugarai-val vetekedő tisztaságú alapjain épült kívánságot illy buzgósággal segítik — ekkor mondám morális lehetetlenség az, hogy ezen nagy kérdést tovább is mint jätéket úgy lehessen tekinteni, s meghatározatását tovább is halogatni.“

A most minden napon pennánk orrán forgó tárgyra nézve, tudniillik a Catholikusok felszabadittatására nézve, nagyon állónak tartjuk a Brougham úr mint

nagy Prokurátor beszédéből is felhozni egy keveset: — „

„Szörnyű igasságtalanság, úgy mond, valakihez e-képpen szollani: Te gazdag ember vagy, alkalmatos vagy arra, hogy a Státusnak szolgálj, te a törvénynek minden kívánságait teljesíted, minden tehetségekkel meg vagy a természettől ajándékozotva, a melyek arra kívántatnak, hogy a Státusnak szolgálj — hanem, mint hogy a Misének szentségét hiszed, mint hogy az Általváltozás (Transsubstantiatio) tudományát vallod, s mint hogy a te Religiói meggyőződésedből csak egy Jótát is elhagyni nem akarsz, erre nézve néked a Státus nem veheti hasznodat.“ A mondatott, hogy ma a Catholikusok éppen azon tekintetnek feláldozni köteleztetnének a magok politikai jusaikat, a melynek régebben a magok polgári jusaikat feláldozták. Így okoskodtak nálunk eddig a Catholikusok ellen. De hát ugyan erőssítheti-e ma valaki azt, hogy ezen igasságtalanság csekély dolog? s hogy az ő politikai jusaiknak csak ezekben kellessék állani? hogy többé ne kényszerítettessenek a magok Protestáns polgártársaiknak fát vágni s vizet hordani, hogy vagyonaikat bátorságban bírassák, hogy szabadon chessenek ihassanak, s ruhájokat ha van felvehessék, s hogy Religiójok miatt torturára ne vonattathassanak? Csekélység-e az, hogy a mi fényes, a mi méltóságos, a mi betsületes, az csak minket Protestánsokat illessen, és őket ne illesse; hogy őket a Státus elnyomja, hogy előttök a hatalomnak, a jusoknak, a méltóságoknak ajtaját bezárja, hogy a törvényeknek hozásában, a melyeknek engedelmeskednek, hogy az adófizetésnek meghatározásában, melyet ők is mint mi fizetni tartoznak, s hogy a terhelnek meghatározásában, melyet a haza Országlószekének bátorságára nézve valamint mi úgy, ők is hordozni tartoznak, mind ezek-) *

ben részesülni a' Catholikusoknak csak azért meg ne engedje, hogy betsületes emberek maradni bátorkodnak, és az Istent a' magok' lelkiismeretjék' szerént való meggyőződéssel tisztelik. Csekélység-é és más felől igasság-é az, hogy a' Catholikus, a' ki mindent, a' mit tőle az alattvalói kötelesség megkíván, pontosan teljesít, minden megkülönböztetési tiszteletekből, törvényhozásból, 's egyéb c'félékből kizárattassék, ha csak ősi és felekezete religiójáról le nem mond és lelkiismerete ellen Apostatává nem leszsz?"

Melly kevés foganatja lett még eddig az Anglusok' iparkodásának azon tekintetben, hogy az Afrikai Szeretseneknek felvásároltatását, 's Amérikába való hordatását, 's ott újabb piaczkon való eladattatását meggátolhassák, egy újabb bizonyosságul szolgál ennek az, hogy az Orpheus nevű Nantesi Fránczia hajó mostanság is 500 illy szerentséllenekkel érkezett meg Cuba szigetére. Mint mondják valami Belga, név szerént Antverpiai Kereskedők is részesek ezen próbatételben. Úgy ítél a' Londoni Times Ujság, hogy igen kevés reménségé lehet az Anglusoknak ahhoz, hogy ezen embervásárnak valaha telyesen véget vehesenek, azért, hogy ezen kereskedésnek neme feltétebb nyereséges, 's azon idegen nemzeteknek hajós Kapitányaik, a' kik magokat ezen kereskedésre adják, sokféle módokon meg tudják csalni azon Anglus hajósok' vigyázóságát, a' kik ezen kereskedésnek gátlására a' tengerelen, nevezetesen az Afrikai partok mellett olállkodni szoktak. A' mesterséget úgy szokták üzni, hogy az Afrikai partokon lévő Lieferánsaikkal, a' kik számokra Szeretseneket, Feketéket, egy szóval rabszolgákat össze vásároltak, előre meggyeznek, hogy bizonyos jelek által né-

kik adják tudtokra, mikor mindennel készen vagynak. Ezen jeleket látván azután arra vigyáznak, hogy az Anglusok eleveztek-é a' tájról más tenger part felé. Ha ezt látják, ekkor már hamarjában utánna látnak a' dolognak; az előttök tudva lévő helyeken megjelennek, az oda gyűjtetett szerensétleneket a' Lieferánsoktól által veszik; 's onnét vellek, még az Anglusok eszékebe vennék, eleveznek; azután kereshetik őket a' nagy tengeren. Másodiksor akkor kell nagyon vigyázniok, mikor azon partok felé közelítenek, a' hova ki akar nak kötni. De itt is meg lehetősén tudják ők már, hogyan kelljen a' dologgal bánniok.

A' felső háznak Márczius' 15-dikén tartatott ülésében Kérelmeket terjesztettek a' Catholikusok felszabadittatását tárgyazó törvényjovallat ellen a' Gloucesteri Herceg 's a' Peterboroughi Püspök ezen ház elejébe.

Az után azt a' törvényjovallatot vette fontolás alá ezen ház, hogy meg kell tiltani az olyan kaptányoknak (talám némely helyeken vas-solymoknak nevezik) használatát, a' mellyekkel fegyver van összeszecsatoltatva olly módon, hogy ha rálépik valaki a' fegyver elpattan 's az embert agyon öli — Úgy ítélte Minister Liverpool, hogy valósággal megérdemli ezen számszám a' megtiltatást, azért, hogy egy embernek élete ne tételődjék ki halálra, gyakran csak egy fogolymadárért vagy almáért. Meg határozatott a' jovallat 28 voksolat ellen.

Orosz Birodalom.

Ezen Birodalomban a' mult 1822-dik esztendőnek lefolyta alatt Tiszti-hivatal sze-

rént történt felszámllátás után a' szü-
lettek és holtak számának resultatuma úgy
mutatta-ki magát, hogy 1,535,988 gyer-
mekek születtettek, és 977,252 személyek
haltak meg. Megjegyzést érdemel, hogy a'
holtak között 212-ten találtak olyanok,
kik 115—140 esztendőt éltek, sőt olyan
is találtak egy, a' ki 150 esztendőkre
terjesztette életét.

B é c s.

Császár és Király Ő Felsege kegyel-
mesen méltóztatott Altorjai Báró Apor
Lázár Úr Ő N. gának a' Cs. K. Közönséges
Udvari Kamarához Udvari Tanácsossá lett
kineveztetése által az Erdélyi Királyi Tör-
vényes Táblánál megüressedett Protonota-
riusi hivatalra, az eddig ugyan azon K.
Táblánál Valóságos Assessor-i hivatalban
volt Méltóságos Hilibi Gál László Urat,
valamint az ő megkülömböztetett szolgál-
ataira úgy derék tehetségeire való tekin-
tehből, Protonotáriussá kinevezni.

Bécsben a' marha hús fontjának
arra Aprilisre ezüst pénzben 7 krajczáron
meghagyatott.

Magyar Ország.

Magyar Orzárról Márcz. 25-kén: — „

„Ezen hónapnak 21-dike kettős öröm-
nek napja vala nállunk valamint a' T. N.
Vármegyére úgy az itt lévő Kegyes Osko-
lák Gymnasiumára nézve is, azért, hogy
ifjabb Gróf Zichy Károly Úr Ő Excel-
lentiája, mint T. N. Mosony Vármegye
Fő Ispánya a' mondott napon ide érke-

vén, a' N. Vármegye' T. N. Rendjeinek és
Kerjainak közönséges gyűlését tartotta, 's
ezen alkalmatossággal még egy más mind-
nyájunknak nagyon örvendetes munkát vitt
véghez, az által, hogy mint Cs. K. Biz-
tos Császár és Király Ő Felsegének két
Rendbéli Kegyes Dekretumait a' Rendek
és Karok' gyűlésében felolvastatta, mel-
lyek közül egyik által a' Fő Ispány Úr
ő Ex-ja ezen végre Biztossá lett kinevezte-
tése, a' másik által pedig Almási Méltó-
ságos Németszeghy István Úrnak, Ki-
vályi Consiliáriusnak, 's N. Mosony Vár-
megye Első Vice-Ispányának Udvari
Tanácsosi titulussal lett megtisztelteté-
sét fejezik-ki, a' melly megtiszteltetést a'
Méltóságos Consiliárius, sok féle, részint
az Ország' közönséges gyűlésein, részint
's kiváltképpen N. Mosony Vármegyének
tett szolgálatai által gyűjtött örök em-
lékezetben maradandó érdemeire nézve
nyerte a' Kegyelmesen Uralkodó Monár-
khatol.

Ha találtak a' M. Kurir Olvasóji
közt csak mi kevesek is olyanok, kik a'
Pesti Tutományos Gyűjteményt nem olvas-
sák, ezekre nézve tartozó kötelességünk
kívánja, hogy annak ezen esztendőben kijött
I-ső Kötetjéből, egy magát áldozatra kitett
Hazánkfiának történeteiről, legalább le-
hető rövid summába szedve, a' következő-
ket mi is közre botsássuk. A' tárgy mely-
ről szollani fogunk illy Czímírás alatt jött
a' mondott helyen:

„Hiteles kütsöböl merített tudósítás
Kőrösi Sándor eránt.“

„Kőrösi Sándor vala az, a' ki
magát azon veszedelmes próbatételre bá-
tor lélekkel elszánta, hogy Asia' belső ré-
szeit, honnan származtatlnak lenni mel-
tán vélljük Előjinket, vi'sgalódó szemekkel

megjárja, s ezen próbatételre 1819-nél végén valósággal útnak is indult. Ertelke azonközben illy nagy czélnak végrehajtására elégséges nem lévén, környütlálásai s szemérmessége pedig nem engedvén, hogy hathatos pártfogók szerzése után járhasson: erre nézve buzgó barátjai az ő ügyét a' magokénak tartván, a' Tudományos Gyűjtemény által a' Hazáélejébe terjesztették. A' Hazáé' szándék szépségét s az áldozat becsét megesmérvén, az ügyet hasonlóképpen magáévé tette. Az Ország minden részeiből jó summák folytali össze Körösi számára, míg az alatt ő sebese folytatta útját czélja felé, s a' hól megjelent, áldott czélszései s szelid magaviselete által minden jó gondolkozású emberek szívét megnyerte, míg végre szép híre neve elterjedvén F. felvilágosodott Országlásunk figyelmét s a' Konstanzinápolyi Austriai és Anglus Követségek s a' Persiai Teheráni Anglus Residens jó akarátját is egészen megnyerte. —

„Illy szép (ezek már itt a' Tudományos Gyűjtemény tulajdon szavai) huzdító helyheztetésben mit nem várhattunk utazó Hazánkfiától. A' sors mindazonáltal úgy látszik más felől akart reménységünktől megfosztani, mint hiteles külfölből mértett, és felsőbb engedelemből közre bocsátandó tudósításunkból ki fog tetszeni, melyet a' bejött pénzekről szóló számadásunkal rekesztünk-be, hogy a' Hazá előtt felvállalt kötelességünknek minden részről eleget tegyünk.

Teheránba Persia Fő Városába, Oct. 14-diken 1820-ban szerencsésén megérkezvén, Willock Henrik, Angliának a' Persa Udvarnál lévő Követje, s testvére Willock György mindjárt különös pártfogások alá vették, tanácsokkal, értékekkel segítettek, sőt az első csak hamar házához fogadta, mint Körösi nek hozzá November 29-kén 1820-ban

Francia nyelven írt Leveléből kitetszik, melyben a' többek közt így szól:

„Excellentiád, és Testvére azon egész idő alatt, hogy jótéteményeivel élni szerencsém vagyok, olly szelidséggel, annyi szívességgel bántak velem, hogy sokszor nem tudtam miképp' háláljam meg. De most, midőn kegyességét, szives indulatit, és jótéteményeit, mellyeket reám halmozni méltóztatott, alázatosan megköszönni, s azután ezen reám nézve szerencsés lakhelyét el hagyni készülök, tudván meg, hogy kegyességét folytatni, s engem a' jövő télen házánál megtartani méltóztatik, engem a' haládatosság érzése magamon kívül ragad, s a' t.

Czélja elérése után szomjúhozó Körösi inkét mindazáltal a' Tudomány, az utazás kívánsága, csak hamar ki ragadva szeretetve tisztelt pártfogójának karjai között, Mártzius 1-ső napján 1821-ben hozzájok Anglus nyelven írt levelében állók búcsút vévén. „Czélompak ugyan azon gondviselés alatt úgy mond, melly eddig is kormányzá éltemet, folytatását el határozván, búcsút veszek, és megköszönöm az Uraknak szívességét, mellyet velem azon egész idő alatt, hogy házoknál voltam éreztettek. Érzem nagy lekötölezésemet; szerencsésnek fogom magamat tartani, ha a' sors életemnek kedvezvén, haza mehetek, és Hazámfrainak mind azt elbeszélhetem, a' mit az Urak értem tettek. De ha soha se köstölhetvén ezen édes gyönyörűséget, mitől az Isten mentsen, úgy ezen írásom rondében megesmérém, hogy több más szívességek közt az Uraktól felvettem 40 aranyat (megt nálunk Magyar Országok, és Erdélyben, keletiben vagnak) egyszer smind bizonyosokká tévén az Urakat, hogy ezen summa Erdélyben a' N. Enyedi Ref. Collegiumban a' Mathematica s Physica Professóra Kovács József Úr által ki fog fizettetni, s a' t.

„Ezen Levelének átküldése után nem sokára Teheránból elindult Kőrösi, A sia belső részei felé fordulván, 's itt minden nyoma elvész, hathatós pártfogójának feltalálásában minden igyekezetek sikertelen, mint ez Willock Henrik, és György Uraknak Konstantinápolyba a' Kir. N. Britanniai Generális Consulhoz, 's a' Keleti Indiai társaság Agenséhez Cartwright Úrhoz intézett leveleikből kitetszik, mellyeket hiteles fordításban, valamint előttünk felküsznek, közlünk Olvasóinkal:

Willock Henrik levelének foglalja ez:

„Tebris Apr. 30-kán 1822. Nagyon sajnálva jelentem, hogy a' tiszteletre méltó jó Kőrösi eránt minden tudósítás nélkül vagyok. Sorsában a' legnagyobb részt vévén, mihelyest előkerül, az enyimek a' legnagyobb barátsággal, szívésséggel fogadják, és meghagyásomból akármelly kívántató summával segítik“.

„Frazier Urát, az én jó barátomat, ki ugyan azon úton indult el, mellyet megjárni Kőrösinek szándéka volt, megkértem, hogy felkeresésében mindent el követve; de eddig elé igyekezete sikertelen volt, és 10 Februariusról Meshedből ezt írja: Kőrösire nézve minden lehetségs vizálatokat megtettem, de mind-éddig fogamat nélkül, úgy látszik szegénysege linszerítette őtet arra, hogy magát titokban tartsa.

Kőrösi csendes, nyugodalmas ember lévén nem hihető, hogy magát valamely erőszaknak kitétte volna, ha 6. 7. holnap alatt nem jelenik meg, attól kell tartanom, hogy az uralkodó dőghalálnak lett áldozatja 's a' t.“

Bővebben szóll, több vigasztalást ad Willock György Úr levelében, mellyben így fejezi ki magát:

„Tauris Május 12 1823.

„A' legtisztább meglegedést szeretné nékem, ha Kőrösi eránt valami kiélgítő tudósítással szolgálhatnék; de 1821-ben Aprilisben el hagyván Teheránt, híret nem hallottuk, és sikertelenül tudakozódtunk éránta“.

„Meshidet, Khorassán fő Városát meglátogatni, onnan Bukariába utazni, 's ha a' környülállások megengedik, Sumurkund városáig menni szándékozott. Erre nézve egy teve Karaván fejével meg egyeze, hogy Nishapoorig vigye, melly Város nincs messze Meshidtől. Ezen ember esméretes Teheránban, 's esztendőnként portékálat szokott hozni Herátról a' fő Városba. Amaz lakásának helye, de nem tudhattam meg, hogy viszsa jött volna Teheránba, miolta 1821-ben el ment.“

„Ezen kütfőből tehát semmi tudósítást sem nyerhettünk Kőrösi eránt; hasonlóképp' megcsalattunk tudakozásunkban Frazier Úr, egy utazó által, ki Meshidbe ment a' múlt nyáron, és sikertelen igyekezett előmenetele, vagy környülállásai felől valamit megtudni, a' mi vissza térését lehetségessé tenné.“

„Nem tagadhatom félelmemet, hogy valamely szerentsétlenség érte tisztelt barátunkat, és különösen sajnálom, hogy rokonit tovább is fájdalmas bizonytalanságban kell sorsa eránt hagynom; de semmit sem mulatok el tudakozódásom folytatásában.“

„Testvérem hijjába igyekezett őtet arra birni, hogy szándékával felhagyván, ne utazzék olly tartományokba, hol minden veszedelemnek ki lesz téve. Willock Henriknek vendége volt az 1820-diki télen, a' Persa, 's Török nyelveket szép előmenetellel tanulván; reménylettük, hogy tanácsunkra hajlani fog, de tavasszal utazásának folytatását el határozta, 's ezen kívánság elméjében mely gyökereit

vervén, minden javallatunk sikertelen lőn. El indulása előtt egy lepétséttel, állítása szerént vég akaratját magában foglaló levelet hagyott testvérem kezében; olly kéreessel, hogy azt azon esetre, ha hosszabb kimaradása elvesztét gyanítatná, rokoninak küldené által. Eztén Mantuth Major Úr jelenléteben felbontattam, és hitelen le másoltattam, tartván tőle, hogy Konstantinápolyal való öszve-kötetésünk bizonytalansága miatt el vész. Ezzel együtt küldöm azon levelek másolatait is, mellyeket Kőrösi Teheránban mulatása alatt hozzám, és Testvéremhez intézett.

„Ezen jelentést a' hozzá mellékelt irományokkal együtt ne sajnálja az Úr Kőrösi Barátnak ált' küldeni.“ Én mindég a' legnagyobb részt fogok venni mind abban a' mi Kőrösi t illetheti, mivel ritkán akadtam olly emberre, kinck illy szép Tudománya, annyi kellemetes tulajdonságai, és olly mindent megnyerő módja volna. Maradok s a' t. u. j. Central University

Kőrösinek jóltévőjéhez intézett, és ezen Tudósításban említett leveleit már seljebb közlöttük, lepecsételt vég akaratja pedig ez:

„Kedves Hazánfijai!

„Nemzetünk eredetének, és régibb történeteinek felkeresése, és kifejtése végett indultam volt ki Hazámból; költségem nem léte akadályul volt. Ezen nemmes szívű Anglus Urak segedelme által, most módot találván a' tovább való nyelvetelre, bizván azon Isteni gondviselésben, a' melly mind eddig életemet különösen megtartotta, és vezérelte, indulok a' mi Elejink' legrégibb Hazájába, nagy és kis Bukáriába; de ha én, Isten örizzen, ollyan szerencsés nem lehetnék, hogy ezen útamat végre hajtsam, imé

„ezennel meghagyom, hogy az, a' ki ezen czélban én utánam megindul, Konstantinápolyban a' Török nyelvet megtanulván, ezen egy nyelvel bátran elindulhat, és egyencson az említett Országokba menjen, és onnan kezdje továbbí vizsgálódását. Ugyan is én az eddig valókbl tökéletesen meg vagyok győződve, hogy a' mi Elejink ezen Vidékelkről szállottak le mint cultus nemzetek, a' Krisztus előtt több századokkal, és minekutánna mai Persián, Arábián, Abyssiniá (?) által mentenek volna, onnan visszatérvén és az említett Birodalmakban, különböző időkben, különböző Dynastiákat formálván, Syrián, Assyrián, Armenián, Georgián, és Russián keresztül Európába kéntelenítették menni az Ásiai sok Revolutiók miatt. Az említett Tartományokban találtató monumentumok, ezen népeknek szokásaik, rendtartásaik, ezek közt lévő Traditiók, ezeknek Annalisaik a' vizsgálódónak megmondják, hogy a' mi Elejink micsoda nevek alatt, mikor, micsoda Dynastiákat formáltak, micsoda dolgokat vittenek légyen véghez, és micsoda okokból mentenek által Europa felé. Irtam Persiának Residentialis városában, Teheránban.

Mart. 1-ső napján 1821.

Kőrösi.

(Polytatása következik.)

Szükség leszen a' közelébb költ M. Kurirban azon czikkelyhez, hol a' N. Váradi F. T. Görög-Cath. Cathed. Egyháznál lett F. T. Kánonokok' kineveztetése említetik, megjegyezni, hogy azon négy Fő Tisztelendő Urak mindegy Taxafizetés nélkül neveztettek-li Honorarius Kánonokokká.